

„Добре, — бавно и едва казалъ свещеникътъ, — обещавамъ да изпълня молбата ти“.

Убиеца откарали нататъкъ, а свещеникътъ останалъ да стси насрѣдъ пжтя и да мисли, какъ да си сдържи дадената дума.

На връщане за въ кжщи той постоянно мислѣлъ за богатството, за което толкова се радвалъ. Защо отъ него не провървѣло никому? То вече погубило четворица достойни и добри човѣци. Той виждалъ предъ себе си всички енориаши, какъ сребърната рудница ги поглъща единъ следъ другъ. Трѣбвало ли той, който билъ поставенъ да пази тѣхнитѣ души, да тласка тия бедни хорица къмъ погибель?

Неочаквано кралътъ се изправилъ цѣлъ въ креслото и, като се втренчилъ въ говорившия, казалъ:

— Сега разбирамъ: свещеникътъ на това загънтено мѣсто трѣбва да е билъ добъръ човѣкъ.

— Не се свършило до тукъ, продължилъ разказвачътъ. — Щомъ останалитѣ селяни узнали за намѣреното богатство, всички престанали да работятъ и се скитали безъ работа, очакващи да се сипнатъ всички блага надъ тѣхъ. Всички безработни отъ цѣлата околностъ се юрнали въ това село, и свещеникътъ постоянно слушалъ за пиянства и за сбивания. Мнозина били обхванати само отъ една грижа: да ходятъ изъ гората и да търсятъ сребърната рудница. Свещеникътъ скоро забелязалъ, че щомъ излѣзѣлъ отъ кжщи, следъ него трѣгвали да го следятъ, дали не отива на сребърната планина, мжчейки се всѣкакъ да узнаятъ тайната му.

Тогава свещеникътъ решилъ да свика селянитѣ на събрание. Най-първо имъ напомнилъ всичкитѣ нещастия, които имъ докарало откриването на среброто, и ги запиталъ, дали искатъ да спасятъ или да погубятъ душитѣ си. После имъ казалъ, че той е тѣхенъ свещеникъ и не иска да съдействува на тѣхната гибель. Той е решилъ никому да не показва мѣстото, дето се намира среброто и никога той самъ да не се възползува отъ него. И запиталъ ги той: какво мислятъ да правятъ занаяпредъ? Ако тѣ продължаватъ да търсятъ среброто, той ще ги остави и ще забѣгне толкова далече, че никога да не чуе дори за тѣхнитѣ бедствия; но ако тѣ напуснатъ тая мисль и всичко си трѣгне както е било по-преди, той ще остане при тѣхъ. „Но преди да се решите, помнете, че никога никой не ще узнае отъ мене, де се намира сребърната рудница“.